

tes af forsøgsordningen og hvilke (miljømæssige) vilkår, der i givet fald stilles i forbindelse med støtten til okkerbekæmpelse.

Miljøministeriet vil snarest muligt efter vedtagelsen af lovforslaget optage forhandlinger med landbrugsministeriet og de kommunale organisationer om tilrettelæggelsen af en hensigtsmæssig sagsbehandling.

For de projekter, for hvilke der i henhold til denne lov skal udarbejdes forslag til okkerbekæmpelse, dækkes udgifterne til fremskaffelsen af disse forslag af de midler, der er afsat i henhold til loven. Forslagene skal være ledsaget af oplysninger om udgifter til etablering og driftsudlæg.

Som nævnt, vil den her beskrevne fremgangsmåde gælde for fem jyske amtskommuner. I de tilfælde, hvor det ved udarbejdelsen af projekter i den øvrige del af landet skønnes, at der er risiko for okkergener i forbindelse med etablering af dræningsprojekter, kan der efter ansøgning ske en behandling af sagen på tilsvarende måde, som beskrevet for sager fra de fem jyske amtskommuner. I særlige tilfælde, hvor det skønnes af betydning for forsøgsordningen, kan der bevilges støtte til etablering af afhjælpningsforanstaltninger mod okkergener ved eksisterende afvandinger.

Det er tidligere nævnt, at det er amtskommunerne, der er ansvarlige for vandkvaliteten i vandløbene, og at det er den amtskommunale recipientkvalitetsplanlægning, som angiver hvilken vandkvalitet, der ønskes opnået og fastholdt i vandløbet. I hvilket omfang, der derfor i det konkrete tilfælde er behov for indgreb mod okkergener, afhænger derfor af den for den pågældende recipient fastsatte kvalitetsmålsætning. Amtskommunerne må derfor inddrages i administrationen i henhold til denne lov, dels generelt i forbindelse med kortlægningsarbejdet, dels i den konkrete sag, således at der for eksempel kan blive taget stilling til, om udledningen uden iværksættelse af særlige foranstaltninger vil kunne forventes at være uden eller med begrænset og acceptabel skadevirkning (f. eks. på grund af udledningens forventede ringe vandføring i forhold til recipientens vandføring, eller på grund af, at der ikke stilles særligt krævende målsætning for recipienten). I denne forbindelse bemærkes, at der under tiden gennem en hensigtsmæssig tidsmæssig disponering af afvandingen i forhold til en recipient og andre udledninger til denne vil kunne sikres, at recipienten ikke overbelastes, hvorved afhjælpende foranstaltninger vil kunne undgås.

Ved miljøministeriets vurdering af ansøgninger efter denne lov skal der i øvrigt tages hensyn til,

om sagen er rimeligt oplyst, herunder om investeringen og driften af foranstaltningerne ligger på et rimeligt omkostningsniveau i forhold til den miljømæssige nytte ved gennemførelse af rensningsforanstaltningerne, om der er rimelig sikkerhed for, at de projekterede foranstaltninger vil være tilstrækkeligt effektive mod okkerskader, og om der for det pågældende år resterer midler til finansiering af projektet. Der bør i de enkelte sager konkret tages stilling til, om der ved recipienten findes interessenter, der uanset afhjælpningsforanstaltningerne vil kunne blive påført skader.

Når en afvanding er iværksat, foretager amtsrådet i fornødent omfang overvågning af foranstaltningernes virkning, herunder virkninger på recipienten. Indberetning sker regelmæssigt til »den tekniske undergruppe«. Miljøstyrelsens forskvandslaboratorium vil kunne bistå amtsrådene ved tilrettelæggelse af overvågningen.

De af »kortlægningsgruppen« foretagne fastlæggelser af indgrebskrævende arealer, hvor foranstaltninger fremtidigt skal træffes for at undgå okkergener, stilles til rådighed for miljøstyrelsen, amtsrådene og andre, således at man lettere kan definere de områder, inden for hvilke der er behov for foranstaltninger.

På grundlag af arbejdet i undergrupperne udarbejder »styringsgruppen« forslag til en permanent ordning, der skal afløse den midlertidige støtteordning baseret på nærværende lov. Herunder må der tages stilling til den eventuelt fornødne fortsatte driftsstøtte, der måtte være nødvendig for anlæg, der er iværksat på grundlag af denne lov.

3. Forholdet til anden lovgivning.

Lov om tilskud til dræning og vanding.

Lovforslaget åbner mulighed for, at der af statskassen kan ydes tilskud til dækning af udgifterne ved foranstaltninger, som i medfør af forslaget foretages til imødegåelse af skadelig udledning til vandløb af okkerholdigt drænvand.

I medfør af § 1 i lov om tilskud til dræning og vanding, jfr. lovbekendtgørelse nr. 606 af 11. december 1975, således som loven er ændret ved lov nr. 473 af 14. september 1977, kan landbrugsministeren give tilsagn om tilskud til bl. a. dræningsarbejder på jordbrugsbedrifter. Tilskuddet udgør for tiden 25 pct. af dræningsudgiften, men landbrugsministeren vil i denne folketingssamling fremsætte forslag om ændring af lov om tilskud til dræning og vanding, hvorefter bl. a. tilskuddet foreslås sat op til 33 1/3 pct.